

[Nina Andersen.]

dinaviske bidrag, sådan at ledelsen af hospitalet efter udløbet af den nu forudsatte 5 års periode kan overgå fuldt ud på koreanske hænder. Det er et godt princip, at bistand til et u-land ydes på den måde, at modtagerlandet efter en periode af passende længde selv overtager den virksomhed, det drejer sig om, og jeg skal udtale tilfredshed med, at dette princip er anvendt på det foreliggende lovforslag.

Der synes at være meget ringe anledning til at kræve udvalgsbehandling af lovforslaget; det skulle kunne gå direkte til anden behandling. Hvis de spørgsmål, jeg har stillet, og måske også andre spørgsmål ikke kan besvares i dag, er der en mulighed for, at den højtærede udenrigsminister kan gøre det ved anden behandling.

Jeg skal derfor slutte med på den socialdemokratiske gruppes vegne på det bedste at anbefale det foreliggende lovforslag til gennemførelse.

Conrad Kofoed: Det ærede medlem fru Nina Andersen har jo redegjort for baggrunden for lovforslaget, og jeg skal ikke gå i detaljer.

Som nævnt var det i henhold til en folketingsbeslutning af 1954, det godkendtes, at Danmark medvirkede til oprettelse af et undervisningshospital i Korea. Gennem 5 års perioden 1958-63 er der bevilget 22,5 mill. kr. til dette formål, og da det skandinaviske hospitalsstyre indstillede, at driftsperioden blev forlænget med 5 år fra den 1. oktober 1963, blev der indledt drøftelser med de koreanske myndigheder med henblik på at efterkomme denne henstilling; det har altså resulteret i det lovforslag, vi nu behandler. Efter drøftelser med Norge og Sverige, der yder deres bidrag, vil det danske bidrag i de kommende 5 år beløbe sig til 15,2 mill. kr.

Vi har i de senere år i forskellig form ydet bidrag på forskellige områder, og her er netop et område, hvor vi kan se resultater. Da man af oplysningerne i fremsættelsen og bemærkningerne kan se, at arbejdet på hospitalet har været af stor værdi og nyder almindelig anerkendelse, kan jeg på venstres vegne tilsige støtte til lovforslagets gennemførelse.

Hanne Budtz: Mit parti er enig i, at det er rimeligt at bevilge disse midler til fortsættelse af driften af undervisningshospitalet i Korea, så meget mere som der i forvejen har været brugt et endnu større beløb, som man kun vil få den fulde nytte af, forstår jeg, hvis vi fortsætter med en ny 5-årig periode. Vi bevilger altså her i folketinget dette bidrag, og vi gør det med glæde; men noget helt andet er jo, at en lige så vigtig forudsætning som pengene, da vort bidrag skal bestå i personale og medicin, er, at der fortsat er mennesker, der både har uddannelse og en tilstrækkelig idealindstilling til at ville tage en opgave op derude i det fremmede, i et af landene under udvikling, en opgave, der som allerede nævnt for Koreas vedkommende fra vor side begyndte med den indsats af vore egne landsmænd, som blev gjort om bord på hospitalsskibet „Jutlandia“.

Vi anbefaler lovforslaget til vedtagelse.

Else-Merete Ross: Med de spørgsmål, jeg gerne vil have lov til at stille angående det foreliggende lovforslag, er det ikke min mening at bede om at få lovforslaget henvist til et udvalg. Jeg går ud fra, at den højtærede minister vil kunne besvare spørgsmålene her i salen.

Ministeren siger selv, at det ikke er uden betænkelighed, at han har besluttet at fremsætte lovforslaget, og det synes jeg er forståeligt. Det siges normalt at være tanken med vore bistandsprojekter, at de skal afvikles over en kortere årrække for derefter at videreføres af modtagerlandene. Det var meningen med undervisningshospitalet i Korea og også målsætningen for undervisningshospitalet i Leopoldville.

Forlænger vi nu perioden i Korea med en ny 5 års periode, er der ligesom skabt præcedens for, at det også vil kunne ske i Leopoldville. Jeg synes, det er yderst forståeligt, at modtagerlandet gerne vil have fortsat hjælp. Lige så forståeligt er det, at det personale, der har været med i hjælpearbejdet, gerne vil overgive resultatet til modtagerlandet i en så perfekt tilstand som muligt.

I bemærkningerne står der, at visse af de koreanske læger ved undervisningshospitalet må anses for at være lige så kvalificerede